

— СЛУЖІННЯ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЖИТТЯ —

ПОСІБНИК З БОЖЕСТВЕННОГО ЗЦІЛЕННЯ

ПРАКТИЧНЕ НАВЧАННЯ ТА БІБЛІЙНІ ОСНОВИ
— ДЯ СЛУЖІННЯ ЗЦІЛЕННЯМ —

Д-Р БРАЯН ВУД
ЛОРЕНА ВУД

ЗМІСТ

Основна цінність № 1.....	3
Основна цінність № 2.....	7
Основна цінність № 3.....	9
Основна цінність № 4.....	13
Основна цінність № 5.....	17
Основна цінність № 6.....	19
Основна цінність № 7.....	22
Основна цінність № 8.....	26
Основна цінність № 9.....	29
ВАЖЛИВІ ПРАВИЛА МОЛИТВИ ЗА ХВОРИХ	35

Основна цінність № 1

Хто ми в Ісусі Христі

Біблія говорить про багато чудових благословень, які Бог дав нам через Ісуса Христа.

Коли ми розуміємо, ким ми є в Христі, наша віра зміцнюється. Ми починаємо жити й служити не власною силою, а покладаючись на Божу любов, Його обітниці та силу Святого Духа.

Наша впевненість ґрунтується не на наших здібностях, а на тому, що Ісус зробив для нас.

Ми є...

1. **Благословенні всіма духовними благословеннями** — Ефесян 1:3.
2. **Обрані Богом ще до створення світу** — Ефесян 1:4.
3. **Покликані бути святими й непорочними перед Богом** — Ефесян 1:4.
4. **Люди, в яких живе Святий Дух** — Івана 14:16–17; Римлян 8:9.
5. **Діти Божі** — 1 Івана 3:1.
6. **Члени Божої родини** — Ефесян 2:19.
7. **Громадяни Неба** — Филип'ян 3:20.
8. **Посаджені разом із Христом на небесах** — Ефесян 2:6.
9. **Люди, яких Бог любить і якими радіє** — Софонії 3:17.
10. **Прощені через кров Ісуса Христа** — Ефесян 1:7.
11. **Очищені й освячені Ісусом Христом** — 1 Коринтян 6:11.
12. **Божий обраний народ** — 1 Петра 2:9.
13. **Царське священство** — 1 Петра 2:9.
14. **Святий народ, який належить Богові** — 1 Петра 2:9.
15. **Вільні в Ісусі Христі** — Галатів 5:1; Івана 8:36.
16. **Храм Святого Духа** — 1 Коринтян 6:19.

17. **Прийняті Богом у Його родину як діти** — Римлян 8:15.
18. **Спадкоємці разом з Ісусом Христом** — Римлян 8:17.
19. **Спадкоємці Божі** — Римлян 8:17.
20. **Освячені Богом** — 1 Коринтян 6:11.
21. **Представники Ісуса Христа у світі** — 2 Коринтян 5:20.
22. **Божі співпрацівники** — 1 Коринтян 3:9.
23. **Приємні пахощі Христові для Бога** — 2 Коринтян 2:15.
24. **Люди, яких Бог ніколи не залишить** — Євреїв 13:5.
25. **Боже творіння, створене для добрих справ** — Ефесян 2:10.
26. **Дивовижно створені Богом** — Псалом 139:14.

Ми маємо...

1. **Незрівнянно велику Божу силу, яка діє в нас** — Ефесян 1:19; 3:20.
2. **Перемогу над світом через віру в Ісуса Христа** — 1 Івана 5:4–5.

Що це означає для нашого служіння?

Коли ми молимося за хворих, ми повинні пам'ятати, ким ми є в Ісусі Христі.

Ми не покладаємося на власні здібності, досвід чи духовні досягнення. Ми довіряємо Ісусу Христу та силі Святого Духа, Який живе в нас.

Ми є Божими дітьми, Його представниками та співпрацівниками. Бог покликав нас любити людей, служити їм і молитися за них з вірою.

Ми не можемо зцілити людину власною силою. Зцілює Бог, а ми маємо честь бути Його співпрацівниками.

Наша впевненість — не в тому, ким ми є самі по собі, а в тому, ким ми є в Ісусі Христі.

Тому ми служимо з любов'ю, смиренням і вірою, довіряючи Богові результат кожної молитви.

Це лише частина біблійних істин про те, ким ми є в Ісусі Христі.

Коли ми приходимо до Бога в молитві, ми можемо робити це з повною впевненістю. Нам не потрібно запитувати: «Хто я такий, щоб Бог почув мене?» або думати, що ми гірші за інших віруючих.

Ми не є менш важливими перед Богом, ніж будь-який християнин, який жив до нас. Усі ми отримали доступ до Божих обітниць через Ісуса Христа.

Християнське життя ґрунтується не на тому, наскільки ми добрі або скільки добрих справ зробили. Воно ґрунтується на тому, що Бог уже зробив для нас через Ісуса Христа.

Ми не можемо заслужити Божу силу зцілювати людей. Ми отримуємо від Бога даром і так само даром служимо іншим.

Матвія 10:8

Ісус навчав Своїх учнів зцілювати хворих, виганяти демонів і даром давати те, що вони самі отримали даром.

Ми служимо, тому що Бог любить нас

Якщо ми намагаємося робити добрі справи лише для того, щоб Бог полюбив нас або відповів на наші молитви, ми неправильно розуміємо Його любов.

1 Івана 4:10

Справжня любов полягає не в тому, що ми першими полюбили Бога, а в тому, що Він полюбив нас і послав Свого Сина як жертву за наші гріхи.

Ми приймаємо Божу любов вірою. Так само вірою ми приймаємо Його обітниці про те, ким ми є в Христі.

Ми знаємо, що Бог любить нас, що ми дорогі Йому і що ми є Його улюбленими дітьми.

Саме з цієї любові ми служимо іншим людям.

Ми знаємо, що Бог любить нас, але також пам'ятаємо, що **Він любить і кожну людину, за яку ми молимося.**

Тому під час молитви зосереджуймося на Божій доброті та любові, а не на власних недоліках чи складності хвороби, за яку молимося.

Ми можемо служити з Божого спокою

Ми є дітьми люблячого Небесного Отця. Коли ми знаємо, ким є в Христі, нам не потрібно постійно намагатися заслужити Його прихильність.

Божий спокій означає, що ми перестаємо намагатися заробити те, що Бог уже подарував нам через Ісуса.

Бог приймає нас завдяки жертві Ісуса Христа на хресті. Наше спасіння — це дар Божої благодаті, а не нагорода за добрі справи.

Ефесян 2:8–9

Ми спасенні Божою благодаттю через віру. Це Божий дар, а не результат наших власних заслуг.

Тому ми можемо молитися з упевненістю в перемозі Ісуса Христа.

Постійно нагадуйте собі Божі обітниці. Роздумуйте про Його доброту. Дякуйте Йому за все, що Він зробив для вас.

Бог хоче, щоб ви раділи близьким стосункам із Ним.

Филип'ян 4:4

Апостол Павло закликає віруючих завжди радіти в Господі.

Неемії 8:10

Радість, яку дає Господь, є нашою силою.

Прославляйте Господа та дякуйте Йому за Його чудові діла.

Коли наше серце наповнене вірою, вдячністю та любов'ю до Бога, ми готові молитися за інших.

Основна цінність № 2

Ми наслідуємо Ісуса, Який робив те, що бачив у Свого Небесного Отця

Ісус завжди шукав волі Отця

Ісус навчав, що Він не діє незалежно від Свого Небесного Отця. Він постійно дивився на Отця і робив те, що відповідало Його волі.

Івана 5:19

Ісус пояснив, що Син нічого не робить Сам від Себе, а робить те, що бачить у Свого Отця. Те, що робить Отець, робить і Син.

Івана 6:38

Ісус сказав, що прийшов із Неба не для того, щоб виконувати Свою власну волю, а щоб виконати волю Того, Хто послав Його.

Як учні Ісуса, ми також повинні дивитися на Небесного Отця і шукати Його волі в усьому, що робимо.

Колосян 3:2

Біблія закликає нас думати про небесне, а не зосереджувати всі свої думки лише на земному.

На чому зосереджені наші думки?

Дуже часто під час молитви віруючі думають про себе.

Вони запитують:

- «Чи достатньо в мене віри?»
- «Чи достатньо я хороший християнин?»
- «Чи правильно я молюся?»
- «Чи ті слова я використовую?»

Іноді люди настільки зосереджуються на хворобі чи проблемі, що вона починає здаватися більшою за Бога.

Але коли ми дивимося на Бога та довіряємо Його Слову, ми згадуємо, що **Бог сильніший за будь-яку проблему.**

Ми хочемо розпізнавати, що робить Небесний Отець, і молитися відповідно до Його волі.

Саме тому під час служіння зцілення ми часто молимося з відкритими очима. Ми хочемо уважно бачити, що відбувається з людиною, помічати можливі ознаки Божої дії та благословляти те, що Він робить.

Наша мета — не просто правильно промовити молитву, а співпрацювати зі Святим Духом.

Основна цінність № 3

Ми наслідуємо Ісуса, Який служив із любов'ю та співчуттям

Частина 1. Любов

Любов — основа нашого служіння

Ісус навчав, що найважливіші Божі заповіді — любити Бога та любити людей.

Матвія 22:36–40

Коли Ісуса запитали, яка заповідь є найбільшою, Він відповів, що ми повинні любити Господа всім серцем, усією душею та всім розумом.

Потім Він додав другу заповідь: любити свого ближнього, як самого себе.

На цих двох заповідях ґрунтуються Закон і вчення пророків.

Бог добрий і сповнений любові

Бог любить людей і хоче допомагати тим, хто потребує Його допомоги.

Псалом 107:1

Псалмоспівець закликає дякувати Господу, тому що Він добрий і Його милість триває вічно.

Івана 3:16

Бог настільки полюбив світ, що віддав Свого Єдиного Сина, щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, а мав вічне життя.

Божя любов найповніше відкрилася нам через Ісуса Христа.

Галатів 2:20

Апостол Павло говорить, що живе вірою в Божого Сина, Який полюбив його і віддав Себе за нього.

Як служителі Євангелія Ісуса Христа, ми покликані любити людей так, як Ісус полюбив нас.

Ми молимося за хворих не для того, щоб показати свою духовну силу. Ми молимося, тому що любимо людей і хочемо, щоб вони пережили Божу любов.

Любов завжди повинна бути основою нашого служіння.

Частина 2. Співчуття

Ісус служив людям зі співчуттям

Ісус не був байдужим до людського болю. Коли Він бачив страждання, Його серце наповнювалося співчуттям.

Луки 7:13–15

Коли Ісус побачив вдову, яка втратила свого єдиного сина, Він відчув до неї глибоке співчуття.

Ісус сказав їй не плакати. Потім Він підійшов до похоронних нош, доторкнувся до них і наказав померлому юнакові встати.

Юнак ожив, сів і почав говорити. Ісус повернув його матері.

Матвія 14:14

Коли Ісус побачив великий натовп людей, Він відчув до них співчуття і зцілив хворих серед них.

Матвія 20:34

Ісус зі співчуття доторкнувся до очей двох сліпих чоловіків. Вони відразу почали бачити й пішли за Ним.

У цих історіях ми бачимо, що Ісус не лише мав силу зцілювати. Він щиро любив людей і співчував їм.

Як нам навчитися співчуття?

Ми дивимося на приклад Ісуса і просимо Його наповнити наші серця такою самою любов'ю.

Люди, за яких ми молимося, мають різне минуле, різні життєві обставини та різний духовний досвід.

Деякі мають сильну віру. Інші майже нічого не знають про Бога. Хтось приходить із радістю та надією, а хтось — зі страхом, болем і розчаруванням.

Але кожна людина заслуговує на любов, повагу та добре ставлення.

Часто ми показуємо любов не стільки словами, скільки своїми вчинками.

Практичні способи виявляти співчуття

1. **Приділяйте людині всю свою увагу.** Коли ви молитесь за когось, не відволікайтеся на телефон або на те, що відбувається навколо.

2. **Слухайте з повагою.** Дайте людині можливість коротко пояснити, про що вона просить молитися.
3. **Не дивіться на людей зверхньо.** Ніколи не ставтеся до людини так, ніби вона менш важлива через свою хворобу, зовнішність, вік або життєві обставини.
4. **Намагайтеся бути на рівні очей людини.** Якщо ви молитесь за дитину або за людину в інвалідному візку, за можливості присядьте, щоб вам було зручно дивитися одне одному в очі.
5. **Ставтеся до кожного з гідністю.** Не робіть припущень про причини хвороби та не звинувачуйте людину в тому, що вона недостатньо вірить.
6. **Показуйте Божу любов своїм ставленням.** Нехай людина відчуває, що вона важлива для Бога і для вас.

Людина повинна відчути Божу любов незалежно від того, чи отримала вона негайне зцілення.

Частина 3. Співчуття та співпереживання

Співчуття допомагає нам дивитися на Ісуса

Співпереживання означає, що ми розуміємо почуття іншої людини й можемо розділити її біль.

Це важлива частина любові до людей. Але під час молитви ми не хочемо настільки зосередитися на стражданні, щоб забути про Божу силу та Його обітниці.

Співчуття бачить біль людини, але водночас звертає увагу на Ісуса, Який може допомогти.

Ми не заперечуємо біль людини й не применшуємо її страждання. Ми уважно слухаємо, виявляємо любов і водночас спрямовуємо нашу віру до Бога.

Коли людина розповідає про депресію, смуток, безнадію або довгі роки хвороби, важливо поставитися до її переживань із повагою.

Але нам також потрібно пам'ятати, що Ісус має силу зцілювати, відновлювати та приносити надію.

Не дозволяйте проблемі стати центром молитви

Іноді людина може дуже довго розповідати про свою хворобу, попереднє лікування або роки страждань.

Ми хочемо вислухати її з любов'ю, але для самої молитви зазвичай достатньо коротко зрозуміти, у чому вона потребує допомоги.

Не потрібно знову й знову обговорювати всі подробиці хвороби.

Це не означає, що ми повинні ігнорувати почуття людини або змушувати її мовчати. Це означає, що ми хочемо допомогти їй перейти від розповіді про проблему до молитви та довіри Богові.

Ми визнаємо реальність страждання, але не дозволяємо йому визначати межі Божої сили.

Допомагайте людям зосереджуватися на Ісусі

Коли ви молитесь за хворих, пам'ятайте: ви прийшли не для того, щоб постійно говорити про проблему, а щоб звернутися до Бога по допомогу.

Тому:

- Слухайте людину з любов'ю та повагою.
- Дізнайтеся, про що вона хоче молитися.
- Не зосереджуйте всю увагу на її минулих стражданнях.
- Нагадуйте їй про Божу любов і доброту.
- Моліться з вірою в силу Ісуса Христа.
- Залишайте результат у Божих руках.

Під час молитви зосереджуйте свої думки на Господі та допомагайте людині робити те саме.

Наше завдання — не переконати людину, що її проблема незначна. Наше завдання — показати їй, що Бог любить її і що для Нього немає нічого неможливого.

Пам'ятайте головне

Ми служимо з вірою, тому що знаємо, ким є в Христі.

Ми шукаємо Божої волі, тому що наслідуємо приклад Ісуса.

Ми молимося з любов'ю та співчуттям, тому що саме так Ісус ставився до людей.

Нехай кожна людина, за яку ми молимося, відчує любов, повагу та турботу. І нехай у всьому, що ми робимо, прославляється Ісус Христос.

Основна цінність № 4

Як учні та представники Ісуса Христа, ми служимо Його владою та силою

1. Ісус має всю владу на небі й на землі

Перед тим як повернутися на Небо, Ісус дав Своїм учням важливе доручення.

Матвія 28:18–20

Ісус сказав, що Йому дана вся влада на небі й на землі. Тому Він послав Своїх учнів до всіх народів, щоб вони приводили людей до Нього, хрестили їх в ім'я Отця, Сина і Святого Духа та навчали виконувати все, що Він наказав.

Ісус також пообіцяв бути зі Своїми учнями завжди, аж до кінця віку.

Це доручення не закінчилося зі смертю перших апостолів. Ісус сказав, що буде зі Своїми учнями до кінця віку. Отже, Його Церква продовжує виконувати це доручення і сьогодні.

Ми не служимо власною владою. Ми служимо владою Ісуса Христа, Якому належить уся влада на небі й на землі.

2. Ми є представниками Ісуса Христа

Біблія називає нас посланцями, або представниками, Христа.

2 Коринтян 5:20

Апостол Павло говорить, що ми є посланцями Христа і що через нас Бог закликає людей примиритися з Ним.

Посол — це людина, яку посилає цар або керівник держави, щоб вона представляла його та говорила від його імені.

Ми представляємо Ісуса Христа, Царя над усіма царями.

Це велика честь і відповідальність. Ми покликані не лише розповідати людям про Ісуса, але й показувати Його любов через наші слова та вчинки.

Коли ми молимося за хворих, ми робимо це в ім'я Ісуса, покладаючись на Його владу, а не на власні здібності.

3. Ісус доручив Своїм учням зцілювати хворих

Коли Ісус посилав Своїх учнів служити людям, Він давав їм владу над нечистими духами та силу зцілювати хвороби.

Матвія 10:8

Ісус наказав Своїм учням зцілювати хворих, воскрешати мертвих, очищати прокажених і виганяти демонів. Він також навчав їх даром давати те, що вони самі отримали даром.

Луки 9:1–2

Ісус зібрав дванадцятьох учнів, дав їм силу й владу над демонами та хворобами і послав їх проповідувати Боже Царство та зцілювати хворих.

Луки 10:9

Коли Ісус послав інших учнів, Він наказав їм зцілювати хворих і говорити людям, що Боже Царство наблизилося до них.

Ці приклади показують, що зцілення було важливою частиною служіння, яке Ісус доручав Своїм учням.

Ми віримо, що Ісус і сьогодні закликає Своїх послідовників молитися за хворих, служити людям і проголошувати Добру Новину про Боже Царство.

Ми не повинні чекати, поки станемо досконалими християнами. Ми можемо почати служити з вірою, любов'ю та послухом Ісусу.

4. Знаки й чудеса підтверджували проповідь Євангелія

Ісус говорив, що Його послідовників супроводжуватимуть надприродні знаки.

Марка 16:15–18

Ісус доручив Своїм учням проповідувати Євангеліє всьому світові. Він також говорив про знаки, які супроводжуватимуть віруючих, зокрема вигнання демонів, говоріння новими мовами та покладання рук на хворих для їхнього зцілення.

Ці слова показують зв'язок між проголошенням Євангелія та проявами Божої сили.

Ми не шукаємо чудес заради самих чудес. Наша мета — щоб люди пізнали Ісуса Христа, пережили Його любов і побачили Божу доброту.

Примітка: Марка 16:9–20 міститься в багатьох виданнях Біблії, але найдавніші збережені грецькі рукописи не містять цього закінчення. Тому наше вчення про молитву за хворих ґрунтується також на інших чітких біблійних уривках.

5. Учні Ісуса продовжували служити в Божій силі

У книзі Дії апостолів ми бачимо, що після воскресіння та вознесіння Ісуса Його учні продовжували проповідувати Євангеліє, молитися за хворих і бачити Божі чудеса.

Дії 2:43

Через апостолів відбувалося багато чудес і знаків, і люди були сповнені благоговіння перед Богом.

Дії 5:12

Через руки апостолів серед людей відбувалося багато знаків і чудес.

Дії 6:8

Степан, сповнений Божої благодаті та сили, робив великі чудеса й знаки серед людей.

Дії 9:33–35

Петро зустрів чоловіка на ім'я Еней, який вісім років був прикутий до ліжка. Петро сказав йому, що Ісус Христос зцілює його. Еней одразу встав, і багато людей, побачивши це, навернулися до Господа.

Ці історії показують, що служіння зцілення продовжувалося після того, як Ісус повернувся на Небо.

6. Ми залежимо від сили Святого Духа

Перші християни розуміли, що не можуть виконати Боже доручення власною силою.

Коли вони зіткнулися з погрозами та переслідуваннями, вони не просили Бога звільнити їх від служіння. Вони просили Його дати їм сміливість продовжувати.

Дії 4:29–31

Учні молилися, щоб Бог дав їм сміливість проповідувати Його Слово. Вони також просили, щоб Він простягав Свою руку для зцілення та творив знаки й чудеса через ім'я Ісуса.

Після молитви місце, де вони зібралися, затряслося. Усі вони наповнилися Святим Духом і почали сміливо говорити Боже Слово.

Це чудовий приклад для нашого служіння.

Ми також потребуємо Святого Духа. Ми не можемо зцілити людину власною силою. Але можемо молитися з вірою, слухатися Ісуса та довіряти Богові, Який діє через Своїх людей.

Що це означає для нашої команди служіння?

Коли ми молимося за хворих, пам'ятаймо такі істини:

1. **Уся влада належить Ісусу Христу.** Ми служимо в Його ім'я, а не від власного імені.
2. **Ми є Його представниками.** Наші слова та вчинки повинні відображати Його любов і характер.
3. **Ісус доручив Своїм учням зцілювати хворих.** Тому ми можемо сміливо молитися за людей.
4. **Сила належить Богові.** Ми залежимо від Святого Духа, а не від власних здібностей.
5. **Мета служіння — прославити Ісуса.** Ми хочемо, щоб люди пізнали Його любов і силу.
6. **Ми служимо з вірою та смиренням.** Ми не можемо гарантувати результат кожної молитви, але можемо довіряти Божій доброті та Його обітницям.

Головна істина:

Ісус має всю владу на небі й на землі. Він послав нас бути Його учнями та представниками. Тому ми можемо сміливо молитися за хворих, служити людям із любов'ю та покладатися на силу Святого Духа.

Ми не є джерелом зцілення. **Ісус є нашим Цілителем, а ми маємо честь служити від Його імені.**

Основна цінність № 5

Ісус зцілював людей, які приходили до Нього. Його приклад зміцнює нашу віру в Боже зцілення.

1. Ісус зцілював хворих

Коли ми читаємо Євангелія, ми бачимо, що Ісус постійно допомагав людям. Він проповідував Добру Новину, зцілював хворих і звільняв людей від влади злих духів.

Дії 10:38

Бог помазав Ісуса з Назарета Святим Духом і силою. Ісус ходив, робив добро та зцілював усіх, хто перебував під владою диявола, тому що Бог був із Ним.

Матвія 4:23

Ісус ходив по всій Галілеї, навчав людей у синагогах, проповідував Добру Новину про Боже Царство та зцілював усілякі хвороби й недуги серед народу.

Ми бачимо, що зцілення було важливою частиною служіння Ісуса. Він не лише говорив людям про Божу любов, але й показував її Своїми вчинками.

У Євангеліях неодноразово розповідається, як Ісус зцілював усіх, кого до Нього приводили. Він ставився до хворих із любов'ю та співчуттям.

2. Ісус бажав зцілювати людей

Одного разу до Ісуса підійшов чоловік, хворий на проказу. Він вірив, що Ісус має силу його зцілити, але не знав, чи захоче Він це зробити.

Матвія 8:2–3

Чоловік із проказою підійшов до Ісуса, став перед Ним на коліна і сказав, що Ісус може очистити його, якщо захоче.

Ісус простягнув руку, доторкнувся до нього і сказав, що хоче його очистити. Чоловік одразу очистився від прокази.

Який чудовий приклад Божої любові!

Ісус не відвернувся від цього чоловіка. Він не злякався його хвороби, а доторкнувся до нього і зцілив його.

Ця історія допомагає нам побачити серце Ісуса. Він сповнений любові та співчуття до людей, які страждають.

3. Ми покликані наслідувати Ісуса

1 Івана 2:6

Біблія навчає, що кожен, хто говорить, що живе в Христі, повинен жити так, як жив Ісус.

Мета кожного християнина — ставати дедалі більше схожим на Ісуса.

Ми хочемо наслідувати Його любов, доброту, співчуття та послух Небесному Отцю.

Коли ми бачимо, як Ісус зцілював хворих, наша віра зміцнюється. Ми також хочемо молитися за людей і вірити, що Бог може зцілювати їх сьогодні.

Ми молимося за хворих, тому що хочемо наслідувати Ісуса та показувати людям Його любов.

Основна цінність № 6

Усе наше служіння повинно народжуватися з близьких стосунків з Ісусом

1. Без Ісуса ми нічого не можемо зробити

Незадовго до Своєї смерті на хресті Ісус пояснив учням, наскільки важливо залишатися близькими до Нього.

Івана 15:4–5

Ісус порівняв Себе з виноградною лозою, а Своїх учнів — із гілками.

Гілка не може приносити плоди сама по собі. Вона повинна залишатися з'єднаною з лозою.

Так само ми не можемо приносити духовні плоди, якщо не залишаємося в близьких стосунках з Ісусом.

Ісус сказав, що без Нього ми нічого не можемо зробити.

Це дуже важлива істина для нашого служіння.

Ми можемо навчитися правильно молитися, знати багато біблійних віршів і мати великий досвід служіння. Але все це не може замінити близьких стосунків з Ісусом.

Найважливіше в нашому служінні — не те, що ми робимо для Ісуса, а наші стосунки з Ним.

2. Готуйте своє серце перед молитвою

Перед тим як молитися за інших людей, важливо підготувати своє серце.

Зверніть свої думки до Господа. Згадайте Його любов, доброту та все, що Він зробив для вас.

Подякуйте Йому за спасіння, прощення гріхів і присутність Святого Духа у вашому житті.

Ми хочемо служити не зі страху чи напруження, а з радості та миру, які приходять від близьких стосунків із Богом.

Псалом 16:11

Псалмоспівець говорить, що Бог показує йому дорогу життя. У Божій присутності є повнота радості, а біля Нього — вічне блаженство.

Неемії 8:10

Біблія нагадує нам, що радість Господня є нашою силою.

Коли ми думаємо про Божу доброту та Його обітниці, наші серця наповнюються вдячністю й радістю.

Саме з такого стану серця ми хочемо служити людям.

3. Марія обрала найкраще

Одного разу Ісус прийшов у дім Марти та Марії.

Марта дуже старалася добре прийняти Ісуса. Вона була зайнята приготуванням їжі та іншими домашніми справами.

Марія тим часом сиділа біля ніг Ісуса і слухала Його.

Луки 10:40–42

Марта була зайнята багатьма справами. Вона попросила Ісуса сказати Марії, щоб та допомогла їй.

Але Ісус пояснив Марті, що вона турбується і хвилюється про багато речей, тоді як найважливішим є лише одне.

Марія обрала те, що краще, і цього в неї ніхто не забере.

Марта не робила нічого поганого. Вона хотіла послужити Ісусу, і це було добре.

Але Марія зрозуміла, що проводити час з Ісусом і слухати Його важливіше, ніж постійно бути зайнятою справами.

Ми також хочемо служити Ісусу. Але наше служіння ніколи не повинно замінювати наші особисті стосунки з Ним.

Перш ніж служити людям від імені Ісуса, навчіться проводити час у Його присутності.

4. Служіть із повноти Божої любові та радості

Ми хочемо, щоб наше служіння було природним результатом того, чим Бог наповнює наше життя.

Коли наше серце наповнене Божою любов'ю, миром і радістю, ми можемо ділитися цим з іншими.

Івана 10:10

Ісус сказав, що прийшов для того, щоб люди мали життя, і мали його в повноті.

Ми не повинні служити так, ніби нам постійно чогось бракує і ми повинні заслужити Божу прихильність.

Ми є Божими дітьми, а не сиротами чи жебраками.

Біблія говорить, що Бог прийняв нас у Свою родину.

Римлян 8:15

Ми отримали Духа усиновлення, через Якого можемо звертатися до Бога як до нашого Отця.

Ефесян 2:6

Бог воскресив нас разом із Христом і посадив разом із Ним на небесах.

Тому ми можемо приходити до Бога з упевненістю, знаючи, що Він любить нас і приймає як Своїх дітей.

5. Допомагайте людям зосереджуватися на Ісусі

Коли ви молитесь за хворих, допомагайте їм звертати свої думки до Ісуса.

Людині не потрібно напружуватися, щоб створити в собі достатньо віри або знайти правильні слова.

Заохочуйте її просто дивитися на Ісуса, думати про Його любов і довіряти Йому.

Ми хочемо, щоб люди, за яких молимося, переживали Божу присутність, Його мир і радість.

Ми також хочемо самі насолоджуватися близькими стосунками з Богом.

Служіння повинно бути природним результатом наших стосунків з Ісусом, а не заміною цих стосунків.

Основна цінність № 7

Зцілення та звільнення є знаками Божої сили для тих, хто ще не вірить

Коли Бог зцілює людей і звільняє їх від злих духів, це може допомогти іншим повірити в Ісуса Христа.

У Біблії ми бачимо, що чудеса не були самоціллю. Вони вказували людям на Ісуса, підтверджували Його служіння та допомагали поширювати Добру Новину.

1. Чудеса показували, що Ісус є обіцяним Месією

Коли Іван Хреститель перебував у в'язниці, він послав своїх учнів до Ісуса із запитанням, чи справді Він є Тим, Кого Бог обіцяв послати.

Луки 7:20–22

Учні Івана запитали Ісуса, чи Він є Тим, Хто мав прийти, чи потрібно чекати когось іншого.

У той час Ісус зцілював багатьох людей від хвороб і звільнив їх від злих духів. Він також повернув зір багатьом сліпим.

Після цього Ісус сказав учням Івана повернутися й розповісти про те, що вони бачили та чули.

Сліпі починали бачити, кульгаві ходили, прокажені очищалися, глухі чули, мертві воскресали, а бідним проповідувалася Добра Новина.

Ісус не просто сказав, що Він є обіцяним Месією. Він вказав на Свої діла, які свідчили про те, ким Він є.

Івана 5:36

Ісус пояснив, що діла, які Небесний Отець доручив Йому виконати, свідчать про те, що Отець послав Його.

Чудеса Ісуса були свідченням Його божественного послання.

2. Зцілення показувало, що Ісус має владу прощати гріхи

Одного разу до Ісуса принесли паралізованого чоловіка.

Спочатку Ісус сказав йому, що його гріхи прощені. Деякі релігійні вчителі вважали, що Ісус не має права так говорити.

Тоді Ісус зробив чудо.

Матвія 9:5–7

Ісус запитав, що легше сказати паралізованому чоловікові: що його гріхи прощені чи що він повинен встати й ходити.

Потім Ісус пояснив, що хоче показати людям: Син Людський має владу прощати гріхи на землі.

Він наказав паралізованому чоловікові встати, взяти свою постіль і йти додому.

Чоловік підвівся і пішов.

Це зцілення показало людям, що Ісус має владу не лише над хворобами, але й прощати гріхи.

Найбільше чудо — це коли людина отримує спасіння та примиряється з Богом через Ісуса Христа.

3. Чудеса допомагали людям повірити в Євангеліє

У книзі Дії апостолів ми читаємо про чоловіка, який не міг ходити від народження.

Петро та Іван зустріли його біля храму.

Дії 3:1–10

Петро сказав чоловікові, що не має срібла чи золота, але може дати йому те, що має.

В ім'я Ісуса Христа він наказав чоловікові встати й ходити.

Чоловік одразу отримав силу в ногах, підвівся і почав ходити, стрибати та прославляти Бога.

Люди побачили це чудо і були дуже здивовані.

Після зцілення Петро скористався нагодою, щоб проповідувати їм про Ісуса.

Дії 4:4

Багато людей, які почули Боже Слово, повірили. Кількість віруючих чоловіків зросла приблизно до п'яти тисяч.

Зцілення привернуло увагу людей, але Петро не зосередив їхню увагу на собі.

Він говорив їм про Ісуса Христа.

Коли Бог робить чудо, наша мета — не привернути увагу до служителя, а допомогти людям пізнати Ісуса.

4. Святий Дух підтверджував проповідь Євангелія

У Новому Завіті ми неодноразово бачимо, що проповідь Божого Слова супроводжувалася проявами сили Святого Духа.

Марка 16:20

Учні пішли проповідувати Євангеліє, а Господь діяв разом із ними й підтверджував Своє Слово знаками, які супроводжували їхнє служіння.

1 Коринтян 2:4

Апостол Павло пояснив, що його проповідь ґрунтувалася не на переконливих людських словах, а на прояві сили Святого Духа.

1 Солунян 1:5

Павло писав, що Євангеліє прийшло до віруючих не лише зі словами, але й із силою, Святим Духом і глибокою впевненістю.

Дії 14:3

Павло та Варнава сміливо проповідували про Господа. Бог підтверджував звістку про Свою благодать, даючи їм можливість творити знаки й чудеса.

Ці уривки показують, що перші християни поклалися не лише на свої знання чи вміння говорити.

Вони залежали від Святого Духа.

Ми також хочемо проповідувати Євангеліє ясно та зрозуміло, але водночас очікувати, що Бог буде діяти Своєю силою.

Примітка: Марка 16:9–20 міститься в багатьох виданнях Біблії, але цей уривок відсутній у деяких найдавніших грецьких рукописах. Інші наведені тут місця Нового Завіту також свідчать про чудеса, які супроводжували проповідь Євангелія.

5. Наш досвід євангелізації в Африці

Коли ми проводили євангелізаційні служіння в Африці, ми завжди виділяли час для молитви за хворих.

Часто ми спочатку показували фільм «Ісус», а потім проповідували Євангеліє.

Після проповіді ми запрошували хворих людей вийти вперед, щоб помолитися за них.

Ті, хто отримував зцілення, мали можливість розповісти іншим про те, що Бог зробив у їхньому житті.

Після цих свідчень ми знову проповідували Євангеліє та запрошували людей прийняти Ісуса Христа.

Ми часто бачили, що після свідчень про зцілення ще більше людей відгукувалися на заклик прийти до Христа.

Чому?

Тому що люди не лише чули про Божу силу, але й бачили, як Бог допомагав їхнім друзям і сусідам.

Ці свідчення зміцнювали їхню віру та допомагали їм відкрити свої серця для Євангелія.

Ми потребуємо сили Святого Духа

Християнське служіння ніколи не повинно ґрунтуватися лише на людських здібностях, знаннях чи досвіді.

Бог дав нам Святого Духа, щоб ми могли бути свідками Ісуса Христа.

Дії 1:8

Ісус пообіцяв Своїм учням, що вони отримають силу, коли на них зійде Святий Дух, і стануть Його свідками.

Ми хочемо, щоб Святий Дух діяв через наше служіння, допомагаючи людям пізнавати Ісуса.

Ми віримо, що Бог і сьогодні може зцілювати хворих, звільняти людей від злих духів і творити чудеса.

Але найважливіша мета нашого служіння — щоб люди прийшли до спасіння та стали учнями Ісуса Христа.

Чудеса вказують на Ісуса. Євангеліє розповідає, Хто Він є. А Святий Дух допомагає людям повірити в Нього.

Підсумок основних цінностей № 5–7

Ми наслідуємо Ісуса, Який зцілював хворих і ставився до людей із любов'ю та співчуттям.

Ми залишаємося близькими до Ісуса, тому що без Нього не можемо приносити духовні плоди.

Ми залежимо від Святого Духа, Який дає нам силу свідчити про Ісуса та служити людям.

У всьому, що ми робимо, ми хочемо, щоб люди бачили не нас, а Ісуса Христа.

Основна цінність № 8

Свідчення про Божі діла зміцнюють нашу віру та прославляють Бога

1. Біблія навчає нас пам'ятати Божі чудеса

У Біблії ми знаходимо багато прикладів того, як люди розповідали про великі Божі діла.

У Псалмах автори часто згадували, роздумували та розповідали про чудеса, які зробив Господь.

Псалом 77:11–12 — Псалмоспівець вирішує згадувати Господні діла та роздумувати про Його чудеса.

Псалом 143:5 — Він згадує минулі дні та роздумує про все, що зробив Бог.

Псалом 105:5 — Божий народ отримує заклик пам'ятати чудеса Господа та Його великі діла.

Псалом 111:2 — Господні діла великі, і ті, хто любить їх, уважно їх досліджують.

Псалом 145:4–7 — Одне покоління розповідає наступному про Божі діла, Його силу, доброту та велич.

Коли ми згадуємо те, що Бог зробив у минулому, це допомагає нам довіряти Йому сьогодні.

2. Ісус навчав людей розповідати про Божі діла

Одного разу Ісус звільнив чоловіка, який перебував під владою багатьох демонів.

Після звільнення чоловік хотів піти разом з Ісусом. Але Ісус дав йому інше доручення.

Марка 5:19

Ісус сказав чоловікові повернутися додому, до своїх близьких, і розповісти їм про все, що Господь зробив для нього, та про милість, яку Він виявив.

Ісус хотів, щоб цей чоловік поділився своїм свідченням.

Йому не потрібно було закінчувати біблійну школу чи ставати проповідником. Він просто мав розповісти людям про те, що Бог зробив у його житті.

3. Свідчення можуть допомогти іншим повірити в Ісуса

У четвертому розділі Євангелія від Івана ми читаємо про самарянку, яка зустріла Ісуса біля криниці.

Після розмови з Ним вона повернулася до свого міста й почала розповідати людям про Ісуса.

Івана 4:39

Багато самарян із того міста повірили в Ісуса завдяки свідченню жінки.

Її особиста зустріч з Ісусом вплинула на багатьох людей.

Це показує, наскільки сильним може бути просте свідчення про те, що Бог зробив у нашому житті.

4. Наше свідчення є частиною перемоги в Христі

Об'явлення 12:11

Біблія говорить про тих, хто переміг обвинувача завдяки крові Агнця та слову свого свідчення. Вони залишилися вірними Богові, навіть коли їм загрожувала смерть.

Цей уривок нагадує нам, що наша перемога ґрунтується на жертві Ісуса Христа та вірності Йому.

Свідчення — це розповідь про те, що ми особисто бачили, чули або пережили.

Наприклад, у суді свідка просять розповісти правду про те, що він знає.

Так само ми можемо свідчити про Божу доброту та Його діла в нашому житті.

5. Свідчення про зцілення зміцнюють віру

У служінні зцілення дуже важливо пам'ятати й розповідати про те, як Бог допомагає людям.

Коли хтось отримує зцілення та розповідає про це, його свідчення може зміцнити віру інших хворих людей, а також тих, хто за них молиться.

Наприклад, коли людина розповідає, як Бог зцілив її від певної хвороби, інші люди з подібними проблемами можуть отримати нову надію та бажання довіряти Господу.

Але ми повинні пам'ятати, що свідчення — це не можливість похвалитися своєю духовністю чи особливими здібностями.

Мета кожного свідчення — подякувати Богові та прославити Його.

6. Цінуйте кожне свідчення

Коли ви бачите, що Бог зцілює людину, не забувайте про це.

Запам'ятовуйте Божі діла, дякуйте Йому та, з дозволу людини, розповідайте іншим про те, що сталося.

Водночас важливо бути чесними. Не перебільшуйте результати молитви та не називайте повним зціленням те, що ще не підтверджено.

Якщо людина розповідає про покращення, радійте разом із нею. Якщо зцілення ще не відбулося, продовжуйте ставитися до неї з такою самою любов'ю.

Чим більше ми пам'ятаємо Божі діла, тим більше причин маємо дякувати Йому та довіряти Його доброті.

Основна цінність № 9

Віра має велике значення в служінні зцілення

1. Ми ніколи не звинувачуємо хворих людей у нестачі віри

У нашому служінні ми особливо наголошуємо на вірі тих, хто молиться, а не вимагаємо певного рівня віри від людини, яка потребує зцілення.

Ми ніколи не хочемо, щоб хвора людина почувалася винною через свою хворобу.

Ми НІКОЛИ не говоримо людині: «Якби в тебе було більше віри, ти б уже зцілювся».

Такі слова можуть завдати болю, викликати почуття провини та зруйнувати довіру.

Наше завдання — любити, підбадьорювати та благословляти людей.

Ми хочемо зміцнювати їхню віру, а не засуджувати їх.

2. Навіть маленька віра має велике значення

Матвія 17:20

Ісус сказав Своїм учням, що навіть віра розміром із гірчичне зерно може пересувати гори. Він використав цей образ, щоб показати, наскільки важливо довіряти Божій силі.

Гірчичне зерно дуже маленьке. Але Ісус показав, що справа не лише в розмірі нашої віри, а в Тому, Кому ми довіряємо.

Марка 9:23

Коли батько хворого хлопчика звернувся до Ісуса по допомогу, Ісус сказав йому, що для того, хто вірить, усе можливе.

Ці слова заохочують нас довіряти Богові навіть у дуже складних обставинах.

Ми не повинні зосереджуватися на тому, наскільки великою є наша віра. Ми повинні дивитися на Ісуса, Який має силу допомогти.

3. Не відводьте своїх очей від Ісуса

У чотирнадцятому розділі Євангелія від Матвія ми читаємо, як Петро ходив по воді.

Матвія 14:28–31

Петро попросив Ісуса дозволити йому прийти до Нього по воді.

Ісус сказав: «Іди».

Петро вийшов із човна та почав іти по воді до Ісуса.

Але коли Петро звернув увагу на сильний вітер, він злякався і почав тонути.

Він закричав до Ісуса, просячи врятувати його.

Ісус одразу простягнув руку та підтримав Петра. Потім Він запитав, чому Петро засумнівався.

Ця історія навчає нас важливої істини.

Коли Петро довіряв словам Ісуса, він зміг зробити те, що здавалося неможливим. Але коли його увага переключилася на небезпеку, він злякався.

І все ж найважливіше в цій історії те, що **Ісус не залишив Петра, коли той засумнівався. Він одразу простягнув руку й урятував його.**

Коли ми молимося за хворих, не потрібно постійно думати про те, наскільки складною є проблема.

Натомість ми повинні зосереджуватися на Ісусі, Його любові, силі та обітницях.

4. Біблія навчає нас молитися за хворих із вірою

Якова 5:14–15

Апостол Яків навчає, що коли хтось у церкві хворіє, він може покликати пресвітерів церкви.

Вони повинні помолитися за нього та помазати його олією в ім'я Господа.

Яків говорить про молитву віри та про те, що Господь підніме хворого. Він також згадує Боже прощення гріхів.

Цей уривок показує, що молитва за хворих є важливою частиною життя Церкви.

Він також наголошує на значенні віри.

Ми повинні молитися з упевненістю в Божій силі та доброті.

Водночас ми не повинні робити висновок, що кожна людина обов'язково отримає негайне зцілення або що відсутність зцілення означає недостатню віру.

Ми відповідаємо за те, щоб молитися з любов'ю та вірою. Результат ми довіряємо Господу.

5. Як зростає наша віра?

Біблія пояснює, що віра зростає, коли ми чуємо Боже Слово.

Римлян 10:17

Віра приходить через слухання звістки про Христа.

Якщо ви хочете зростати у вірі, регулярно читайте Біблію, слухайте Боже Слово та роздумуйте над ним.

Чим краще ми знаємо Боже Слово, тим краще розуміємо Його характер, любов та обітниці.

Боже Слово поступово змінює наші думки та наше серце.

Ми починаємо більше довіряти Богові й менше покладатися на страх, сумніви та людські уявлення.

Наша мета — навчитися дивитися на життя з погляду Божої істини.

6. Віра повинна проявлятися в наших вчинках

Недостатньо лише читати Біблію. Нам потрібно також виконувати те, чого вона навчає.

Якова 1:22

Біблія закликає нас не лише слухати Боже Слово, але й виконувати його. Інакше ми обманюємо самих себе.

Наприклад, Біблія навчає:

Євреїв 13:16

Не забувайте робити добро та ділитися з іншими, тому що такі жертви приємні Богові.

Якщо ми читаємо ці слова, але ніколи не допомагаємо іншим людям, ми не застосовуємо Боже Слово у своєму житті.

Так само і зі служінням зцілення.

Якщо ми хочемо зростати у вірі, нам потрібно не лише читати біблійні історії про зцілення, але й починати молитися за хворих.

Читайте біблійні уривки про служіння Ісуса. Роздумуйте про Його любов і співчуття. А потім використовуйте можливості, які Бог дає вам, щоб молитися за людей.

Коли ми бачимо відповіді на молитви, наша віра зміцнюється.

7. Продовжуйте молитися й не втрачайте сміливості

Не припиняйте молитися за хворих лише тому, що не завжди бачите негайні результати.

Чим більше ми служимо людям, тим більше можливостей маємо побачити Божу дію.

Коли Бог відповідає на наші молитви, це зміцнює нашу віру та заохочує нас продовжувати служіння.

Але навіть коли ми не бачимо зцілення, це не означає, що Бог не почув нашої молитви.

Ми можемо довіряти Йому, навіть якщо не розуміємо всього, що відбувається.

1 Івана 5:14

Ми можемо мати впевненість перед Богом, знаючи, що Він чує нас, коли ми просимо згідно з Його волею.

Тому не втрачайте сміливості.

Продовжуйте молитися за тих, хто страждає. Виявляйте любов, підтримуйте людей і довіряйте Господу.

8. Ми можемо просити Бога зміцнити нашу віру

Віра — це не просто людська сила волі.

Наші стосунки з Богом починаються з Його благодаті, яку ми приймаємо через віру.

Ефесян 2:8–9

Ми отримуємо спасіння Божою благодаттю через віру. Це Божий дар, а не нагорода за наші добрі справи.

Біблія також говорить про особливий дар віри, який дає Святий Дух.

1 Коринтян 12:9

Святий Дух дає одним людям особливу віру, а іншим — дари зцілення.

Ми можемо просити Господа зміцнювати нашу віру та допомагати нам більше довіряти Йому.

Луки 17:5

Апостоли попросили Ісуса збільшити їхню віру.

Ми також можемо молитися:

«Господи, зміцни мою віру. Допоможи мені більше довіряти Тобі. Навчи мене служити людям із любов'ю та сміливістю».

9. Віра означає довіряти Богові навіть тоді, коли ми ще не бачимо результату

Євреїв 11:1

Віра — це впевненість у тому, на що ми сподіваємося, і переконаність у тому, чого ще не бачимо.

Іноді Бог закликає нас зробити крок віри, навіть коли ми не знаємо, що станеться далі.

Ми можемо хвилюватися або боятися, коли вперше молимося за хворих.

Можливо, ми думаємо:

«А що, якщо нічого не станеться?»

«А що, якщо я неправильно помолюся?»

«А що подумают інші люди?»

Але віра означає, що ми довіряємо Богові більше, ніж власним страхам.

Нам не потрібно мати особливу освіту, великий досвід або знати якусь таємну формулу молитви.

Божя сила не залежить від того, наскільки досконало ми вимовляємо слова.

Колосян 1:29

Апостол Павло говорить, що наполегливо працює та служить завдяки силі Христа, яка могутньо діє в ньому.

Ми також покладаємося на Божу силу, а не на власні здібності.

Коли ми робимо крок віри та починаємо молитися за людей, ми вчимося більше довіряти Господу.

Ми не знаємо наперед, яким буде результат кожної молитви. Але знаємо, що Бог добрий, що Він любить людей і що ми можемо довіряти Йому.

Практичні поради для команди служіння

1. **Моліться з вірою.** Пам'ятайте, що Бог сильний і що для Нього немає нічого неможливого.
2. **Ніколи не звинувачуйте хворих.** Не говоріть людям, що вони не зцілилися через недостатню віру.

3. **Зосереджуйтеся на Ісусі.** Не дозволяйте страху чи складності хвороби зайняти всю вашу увагу.
4. **Читайте Боже Слово.** Особливо вивчайте біблійні історії про Ісуса та Його служіння зцілення.
5. **Застосовуйте те, чого навчає Біблія.** Не лише читайте про молитву за хворих, але й моліться за них.
6. **Не втрачайте сміливості.** Якщо ви не бачите негайного результату, продовжуйте любити людину та довіряти Богові.
7. **Дякуйте Богові за кожну відповідь на молитву.** Свідчення про Його діла зміцнюють нашу віру.
8. **Пам'ятайте, що сила належить Господу.** Ми служимо від Його імені, а не завдяки власним здібностям.

Головна істина

Ми зростаємо у вірі, коли читаємо Боже Слово, довіряємо Ісусу та виконуємо те, чого Він навчає.

Ми молимося за хворих із любов'ю та сміливістю. Ми ніколи не звинувачуємо людей, якщо вони не отримують зцілення, і не перестаємо любити їх, коли не бачимо негайної відповіді.

Наша відповідальність — молитися з вірою. Божа сила та результат належать Господу.

Я переклав цей розділ простою, зрозумілою українською мовою та оформив його як практичні інструкції для команди служіння зцілення. Збережено всі 20 пунктів, біблійні посилання та основну мету: кожна людина повинна відчувати Божу любов, повагу й турботу.

Деякі формулювання я обережно уточнив, особливо щодо фізичного дотику, можливих проявів Святого Духа, душевного стану людини та звільнення від демонів. Це допоможе служителям діяти з любов'ю, мудрістю та повагою до безпеки людей.

ВАЖЛИВІ ПРАВИЛА МОЛИТВИ ЗА ХВОРИХ

Практичні поради для команди служіння зцілення

1. Насамперед покажіть людині Божу любов

Найважливіше — щоб людина, за яку ви молитесь, відчула вашу любов і турботу.

Приділіть їй достатньо часу. Покажіть, що ви цінуєте та поважаєте її.

Привітайтеся, запитайте, як її звати, і назвіть своє ім'я.

Ніколи не ставтеся до людини як до чергового завдання або можливості побачити чудо.

Пам'ятайте, що ви є представниками Ісуса Христа. Ваше головне завдання — показати людині Божу любов і допомогти їй звернути своє серце до Господа.

Ми віримо, що в Божій присутності люди можуть переживати Його любов, мир і зцілення.

Людина важливіша за результат молитви.

2. Зосереджуйте увагу на Ісусі, а не лише на проблемі

Дозвольте людині коротко пояснити, про що вона хоче молитися.

Уважно вислухайте її, але не перетворюйте молитву на довгу розмову про всі подробиці хвороби.

Ми хочемо зосереджуватися не лише на проблемі, а й на Ісусі, Який має силу допомогти.

Під час молитви дякуйте Богові за Його любов, доброту та все добре, що відбувається.

3. Перед молитвою запитайте про рівень болю

Якщо людина відчуває фізичний біль, запитайте, наскільки він сильний.

Використовуйте шкалу від 0 до 10:

- **0** — болю немає.
- **1** — дуже слабкий біль.
- **5** — помірний біль.

- **10** — найсильніший біль, який людина може уявити.

Наприклад, людина може сказати, що її біль зараз на рівні 8.

Після молитви можна знову запитати про рівень болю, щоб зрозуміти, чи відбулися зміни.

Якщо біль зменшився, подякуйте Богові разом із людиною.

Не потрібно перебільшувати зміни або переконувати людину, що їй стало краще, якщо вона цього не відчуває.

Дякуйте Богові за кожне справжнє покращення, навіть невелике.

4. Пам'ятайте свідчення про Божі зцілення

Згадуйте те, що Бог зробив у вашому житті та в житті інших людей.

Якщо ви знаєте правдиве свідчення про зцілення, яке стосується потреби людини, можете коротко розповісти його перед молитвою.

Такі свідчення можуть зміцнювати віру та приносити надію.

Але пам'ятайте, що свідчення — це не обіцянка того, що кожна людина отримає такий самий результат.

Мета свідчення — прославити Бога та зміцнити віру.

5. Допоможіть людині розслабитися та зосередитися на Ісусі

Перед молитвою попросіть людину розслабитися.

Можна сказати:

«Зараз вам не потрібно нічого робити чи намагатися молитися разом зі мною. Просто розслабтеся, думайте про Ісуса та Його любов до вас».

Ми не хочемо, щоб людина напружувалася або намагалася створити в собі особливе почуття віри.

Допоможіть їй спокійно приймати молитву та довіряти Господу.

6. Завжди запитуйте дозволу перед фізичним дотиком

Перш ніж покласти руки на людину, обов'язково запитайте її дозволу.

Наприклад:

«Чи можна мені покласти руку вам на плече, коли я молитимуся?»

Ніколи не торкайтеся людини без її згоди.

Плече або відкриті долоні зазвичай є доречними місцями для дотику, якщо людина не заперечує.

Уникайте дотику до інтимних або чутливих частин тіла. Не кладіть руки на голову жінки без її чіткої згоди.

За можливості краще, щоб чоловіки молилися з покладанням рук на чоловіків, а жінки — на жінок.

Змішані команди служіння також можуть молитися разом.

Якщо людина не бажає фізичного дотику, просто моліться без покладання рук.

Повага до особистих меж людини є важливою частиною християнської любові.

7. Будьте уважними під час молитви

Ми рекомендуємо служителям молитися з відкритими очима, щоб бачити, що відбувається з людиною.

Людина може заплющити очі, якщо їй так зручніше, але це не є обов'язковим.

Іноді під час молитви люди можуть плакати, сміятися, тремтіти, відчувати сильний мир або навіть втрачати рівновагу.

У харизматичному служінні такі переживання іноді пов'язують із дією Святого Духа.

Але не потрібно вважати кожную фізичну реакцію доказом Божої дії.

Будьте уважними до людини та подбайте про її безпеку.

Якщо вона втрачає рівновагу, допоможіть їй не впасти й не травмуватися. Ніколи не штовхайте людину та не намагайтеся викликати певну реакцію.

8. Дайте людині час побути в Божій присутності

Іноді під час молитви людина може впасти або лягти на підлогу. У деяких харизматичних церквах це називають «спочинком у Дусі».

Якщо людина почувається добре й перебуває в безпеці, дайте їй час спокійно молитися та перебувати в Божій присутності.

Ми віримо, що під час таких переживань Бог може глибоко торкатися людського серця.

Деякі люди розповідають про особливий мир, видіння або духовні переживання.

Ви можете продовжувати тихо молитися за них на відстані.

Коли людина буде готова, запитайте, як вона почувається.

Якщо вона відчуває часткове покращення, можна запропонувати помолитися ще раз.

Якщо людина хоче продовжити особисту молитву, не заважайте їй.

Не поспішайте та не намагайтеся керувати її духовними переживаннями.

9. Співпрацюйте з тим, що робить Бог

У служінні зцілення немає особливої формули, яка гарантує результат.

Івана 5:19

Ісус пояснив, що Син робить те, що бачить у Свого Небесного Отця.

Ми також хочемо бути уважними до Божого керівництва.

Під час молитви спостерігайте за людиною. Звертайте увагу на її слова, вираз обличчя та фізичні реакції.

Якщо ви помічаєте позитивні зміни, можете подякувати Богові та попросити Його продовжити Свою роботу.

Іноді під час молитви служитель також може відчувати тепло, мир або інші незвичайні відчуття.

Не потрібно спеціально шукати таких переживань.

Іноді достатньо просто тихо молитися.

Наша мета — слухатися Бога, а не повторювати певну техніку.

10. Будьте відкритими до керівництва Святого Духа

Під час молитви будьте уважними до того, що Святий Дух може покласти вам на серце.

Іноді Бог може нагадати біблійний вірш, думку або слова підбадьорення, які допоможуть людині.

Але не кожна думка, яка приходить нам у голову, обов'язково походить від Бога.

Тому перевіряйте свої враження відповідно до Святого Письма, з любов'ю та мудрістю.

Ви не повинні розповідати людині все, що вам спадає на думку.

Особливо важливо не звинувачувати людей у прихованих гріхах, страхах або неправильному ставленні.

Наприклад:

- Якщо ви відчуваєте, що людина потребує миру, моліться про Божий мир.
- Якщо ви думаєте про прощення, моліться, щоб Бог наповнив її серце любов'ю та добротою.
- Якщо людина бореться зі страхом, нагадайте їй про Божу любов.
- Якщо вона переживає сильний душевний біль, моліться про Божу втіху, надію та відновлення.

Якщо людина говорить про бажання покінчити з життям, поставтеся до цього серйозно. Не залишайте її саму, якщо існує безпосередня небезпека, і допоможіть отримати термінову професійну допомогу. Молитва може бути важливою підтримкою, але не замінює необхідної допомоги.

Не перетворюйте молитву на довгу консультацію чи допит.

Використовуйте слова, які підбадьорюють, благословляють і допомагають людині наблизитися до Ісуса.

Ніколи не використовуйте можливе духовне враження для осуду, залякування або контролю над людиною.

11. Моліться з владою, яку ми маємо в Ісусі Христі

Пам'ятайте, ким ви є в Ісусі Христі.

Ми молимося не власною силою, а в Його ім'я.

Матвія 10:7–8

Ісус послав Своїх учнів проповідувати наближення Небесного Царства, зцілювати хворих, воскрешати мертвих, очищати прокажених і виганяти демонів. Він наказав їм даром давати те, що вони отримали даром.

Під час молитви ви можете говорити коротко й упевнено.

Наприклад:

«В ім'я Ісуса Христа, будь зцілений».

«Болю, відійди в ім'я Ісуса».

«Господи Ісусе, дякуємо Тобі за Твою любов. Просимо Тебе зцілити цю людину».

Нам не потрібно благати Бога так, ніби Він не любить людину або не хоче її слухати.

Ісус любить цю людину навіть більше, ніж ми.

Моліться з вірою, любов'ю та смиренням, довіряючи результат Господу.

12. Моліться короткими молитвами

Богові не потрібні довгі, складні чи красиві промови.

Часто достатньо кількох простих слів.

Не потрібно повторювати одну й ту саму фразу багато разів або підвищувати голос.

Моліться ясно, спокійно та з вірою.

Сила молитви не залежить від її довжини.

13. Після молитви запитайте, чи відбулися зміни

Коли ви закінчите молитися, запитайте людину:

«Як ви зараз почуваетесь?»

«Чи змінився біль?»

«Чи помітили ви щось під час молитви?»

Іноді люди розповідають про мир, радість, тепло, прохолоду або інші відчуття.

Ми можемо дякувати Богові за добрі переживання, але самі по собі ці відчуття не доводять, що фізичне зцілення вже відбулося.

Якщо біль зменшився або рухливість покращилася, радійте разом із людиною та дякуйте Господу.

Навіть невелике покращення є приводом для вдячності.

Не перебільшуйте результати. Дякуйте Богові за те, що людина справді пережила.

14. Якщо зцілення неповне, запропонуйте помолитися ще раз

Іноді людина відчуває лише часткове покращення.

У такому випадку запитайте:

«Чи хочете ви, щоб ми помолилися ще раз?»

У Біблії є приклад, коли Ісус двічі поклав руки на сліпого чоловіка.

Марка 8:22–25

Після першого дотику чоловік почав бачити людей, але вони здавалися йому схожими на дерева, що ходять.

Після другого дотику Ісуса чоловік почав бачити ясно.

Ця історія показує, що в цьому випадку зцілення відбулося поступово.

Тому ми можемо молитися повторно, не втрачаючи віри.

Але завжди поважайте бажання людини. Якщо вона не хоче продовжувати молитву, не наполягайте.

15. Запропонуйте людині обережно перевірити зміни

Після молитви можна запитати:

«Чи хочете ви спробувати зробити те, що раніше було важко?»

Наприклад, якщо людині було боляче піднімати руку, вона може обережно перевірити, чи стало легше.

Але ніколи не просіть людину робити те, що може бути небезпечним.

Не пропонуйте їй знімати медичні пристрої, припиняти лікування або виконувати рухи, які лікар заборонив.

Якщо людина відчуває покращення, подякуйте Богові разом із нею.

Ми заохочуємо віру, але ніколи не ставимо людину під загрозу травми.

16. Заохочуйте людей ділитися свідченнями

Якщо людина отримала зцілення, заохочуйте її розповісти іншим про те, що Бог зробив у її житті.

Свідчення можуть зміцнювати віру інших людей і приносити славу Господу.

Також заохочуйте людину молитися за інших, особливо за тих, хто має подібні потреби.

Якщо ви хочете розповісти її свідчення публічно, спочатку отримайте дозвіл.

Якщо зцілення було значним, можна попросити контактні дані, щоб пізніше дізнатися, як людина почувається.

Фотографії, відео та особисті подробиці можна збирати й використовувати лише з добровільної згоди людини.

Поважайте її приватність.

Кожне свідчення повинно бути правдивим і прославляти Ісуса, а не служителя.

17. Якщо ви не бачите зцілення, ніколи не звинувачуйте людину

Це одне з найважливіших правил нашого служіння.

НІКОЛИ не говоріть людині, що вона не отримала зцілення через недостатню віру.

Не звинувачуйте її в прихованих гріхах або неправильному духовному житті.

Говоріть лише слова любові, підтримки та підбадьорення.

Іноді люди розповідають про поступове покращення після молитви. В інших випадках зміни можуть відбутися пізніше.

Але ми не можемо обіцяти, що кожна людина обов'язково отримає фізичне зцілення в певний час.

Якщо людина хоче, за неї можна молитися знову.

Також заохочуйте її отримувати необхідну медичну допомогу та продовжувати призначене лікування.

Не дозволяйте людині піти з відчуттям, що Бог її не любить.

Навіть коли ми не бачимо зцілення, ми можемо показати людині Божу любов.

18. Як діяти, якщо ви підозрюєте духовне пригнічення

Під час служіння ми не повинні постійно шукати демонів або припускати, що кожна хвороба має духовну причину.

Якщо біль переміщується з однієї частини тіла в іншу, це саме по собі не доводить присутності демона.

Такі відчуття можуть мати різні фізичні або психологічні причини.

Якщо ви вважаєте, що людина потребує молитви про духовне звільнення, дійте спокійно, з любов'ю та мудрістю.

Не кричіть, не залякуйте людину та не привертайте до неї зайвої уваги.

Не потрібно намагатися дізнатися ім'я демона або вступати з ним у розмову.

Найважливіше — гідність, безпека та духовне благополуччя людини.

Якщо ситуація складна, зверніться по допомогу до досвідченого пастора або відповідального керівника служіння.

За згодою людини можна перейти в тихе, безпечне місце, де інші служителі зможуть підтримати її молитвою. Не ізолюйте людину та не обмежуйте її свободу.

Якщо людина переживає сильний психологічний або фізичний розлад, забезпечте необхідну професійну допомогу.

Ми служимо людям із любов'ю, а не страхом. Ми захищаємо їхню гідність і ніколи не використовуємо духовну владу для примусу.

19. Любіть кожну людину, за яку молитесь

Це правило повинно визначати все наше служіння.

Ставтеся до кожної людини з добротою, терпінням, честю та повагою.

Не має значення, хто ця людина, звідки вона прийшла, якою є її віра або наскільки складною є її проблема.

Бог любить її.

І ми покликані показувати цю любов.

Нехай кожна людина, за яку ви молитесь, відчує, що вона цінна та люблена Богом.

20. Подякуйте людині за можливість помолитися

Коли молитва закінчиться, подякуйте людині за довіру.

Можна просто сказати:

«Дякую, що дозволили мені помолитися за вас. Нехай Господь благословить вас».

Незалежно від того, чи відбулося негайне зцілення, завершуйте служіння з любов'ю, повагою та підбадьоренням.

Найголовніше, що потрібно пам'ятати

Ми молимося за хворих не для того, щоб показати свою духовність або довести, що маємо особливу силу.

Ми молимося, тому що Ісус любить людей і покликав нас служити їм.

Ми служимо з вірою, але без тиску.

Ми молимося з владою Ісуса, але завжди зі смиренням.

Ми очікуємо Божої дії, але не намагаємося керувати результатом.

Ми поважаємо кожну людину, незалежно від того, чи бачимо негайне зцілення.

Наша найбільша мета — щоб кожна людина, за яку ми молимося, пережила Божу любов і наблизилася до Ісуса Христа.